

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 300/2026-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného Mgr. Lukášom Kysuckým, advokátom, Kamenná 3607/29, Žilina, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2To/10/2025 z 19. januára 2026 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 19. apríla 2026 domáha vyslovenia porušenia základných práv vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, nebyť odňatý zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 ústavy, prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práv na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením najvyššieho súdu o zamietnutí jeho žiadosti o zrušenie zaistenia finančných prostriedkov.

II.

2. Od roku 2012 je sťažovateľovi v trestnom konaní zaistená čiastka 133 923,14 eur, ktorá bola po podaní obžaloby v roku 2016 prevedená Špecializovanému trestnému súdu (ďalej len „ŠTS“). Sťažovateľ opakovane žiadal zaistenie zrušiť. ŠTS tomu nevyhovel a ústavné sťažnosti proti uzneseniam najvyššieho súdu boli odmietnuté ako zjavne neopodstatnené (I. ÚS 280/2025, III. ÚS 616/2025). ŠTS o obžalobe rozhodol rozsudkom z apríla 2025.

3. Ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením najvyšší súd, ktorý rozhoduje o odvolaniach proti rozsudku ŠTS, zamietol ďalšiu žiadosť sťažovateľa o zrušenie zaistenia. Vychádzal z toho, že sťažovateľ neuviedol nové skutočnosti, preto odkázal na skoršie uznesenie, v ktorom sa s jeho námietkami vysporiadal. Zdôraznil, že v trestnej veci sa koná plynulo, čo zodpovedá skutkovej a právnej náročnosti, keďže ide o 293 čiastkových skutkov (spis má 26 199 strán), pričom

na trestnej činnosti sa mala podieľať obžalovaná, ktorá bola konateľkou sťažovateľa. Podľa najvyššieho súdu množstvo vykonaných hlavných pojednávaní, obštrukcie obžalovaných, spolu s využívaním všetkých dostupných procesných oprávnení, o ktorých bolo potrebné rozhodovať, odôvodňuje dĺžku trvania zaistenia. Náročnosti trestnej veci napokon nasvedčuje i rozsah odvolaniami napadnutého rozsudku ŠTS, ktorý má 243 strán a len výrok má 124 strán. Najvyšší súd uzavrel, že podľa § 95 ods. 8 Trestného poriadku sú zaistené peniaze naďalej potrebné pre trestné konanie a prichádza do úvahy ich prepadnutie alebo zhabanie. Sťažovateľa poučil, že proti tomuto uzneseniu s ohľadom na § 185 ods. 2 Trestného poriadku sťažnosť nie je prípustná.

III.

4. Sťažovateľ z toho, že proti namietanému uzneseniu nie je prípustná sťažnosť, vyvodzuje, že ide o reálne odňatie účinnej súdnej ochrany a odmietnutie spravodlivosti. Ďalej namieta, že v trestnej veci, v ktorej nie je obžalovaný, ŠTS rozhodol vo veci rozsudkom v nezákonnom zložení senátu. Podľa sťažovateľa celková dĺžka zaistenia vyžaduje dôsledné a presvedčivé odôvodnenie jeho ďalšieho trvania a pri spojení toho, že proti uzneseniu nemal opravný prostriedok a sú dôvodné pochybnosti o zákonnom zložení senátu ŠTS, je v jeho neprospech narušená spravodlivá rovnováha medzi verejným záujmom a ochranou jeho majetkového práva.

IV.

5. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá.

6. Napriek určitému časovému odstupu od predchádzajúceho uznesenia z 21. októbra 2025 (III. ÚS 616/2025) nie je dôvod odchyliť sa od jeho skorších záverov k námietke sťažovateľa týkajúcej sa dĺžky a proporcionality zaistenia. Je tomu tak preto, že argumentácia sťažovateľa vychádza z rovnakých okolností a najvyšší súd odôvodnil splnenie podmienok podľa § 95 Trestného poriadku poukazom na svoje skoršie rozhodnutia. Dôvodnosť podozrenia, že zaistené peniaze pochádzajú z trestnej činnosti, je navyše podporená tým, že ŠTS rozsudkom rozhodol aj o zhabaní zaistených peňazí, ktoré pochádzali z nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty, a preto bolo zosilnené podozrenie, že môže ísť o výnos z trestnej činnosti. Z hľadiska ústavných práv predstavuje zaistenie peňažných prostriedkov v trvaní 14 rokov výrazný zásah do vlastníckeho práva sťažovateľa, no ústavne akceptovateľné je odôvodnenie dĺžky trvania zaistenia, ktorá vyplynula zo skutkovej a právnej zložitosti trestnej veci a správania obžalovaných. Ide o vyvážený zásah sledovaný verejným záujmom na vyšetrení trestnej činnosti, na zabránení nakladania s výnosmi z trestnej činnosti a snahou eliminovať škodu spôsobenú trestnou činnosťou. To vylučuje, že by namietaným uznesením došlo k porušeniu ústavných práv sťažovateľa.

7. Nedôvodná je námietka sťažovateľa o tom, že k porušeniu jeho ústavných práv viedlo to, že proti uzneseniu najvyššieho súdu nie je prípustný opravný prostriedok tak, ako to jasne vyplýva z § 95 ods. 8 a § 185 ods. 2 Trestného poriadku. Nemožno sa stotožniť s názorom, že by táto skutočnosť mala vplyv na reálnu možnosť súdneho prieskumu zaistenia. Je tomu tak z dôvodu, že zo žiadneho sťažovateľom uvádzaného ustanovenia ústavy a dohovoru nevyplýva, že by o zaistení a trvaní zaistenia bolo nevyhnutné rozhodovať v dvoch inštanciách všeobecného súdnictva. Celkom nedôvodná je námietka sťažovateľa spočívajúca v jeho tvrdení o tom, že ŠTS rozhodoval

v nezákonnom zložení senátu, a to má vplyv na ústavnú udržateľnosť namietaného uznesenia najvyššieho súdu. Tak tomu zjavne nie je, keďže o jeho žiadosti rozhodol predseda senátu najvyššieho súdu, ktorý rozhoduje o odvolaniach proti rozsudku ŠTS vo veci samej a práve v tomto konaní, no nie v konaní o žiadosti sťažovateľa o zrušenie zaistenia, sa najvyšší súd musí vysporiadať s prípadnou námietkou nesprávneho zloženia senátu ŠTS.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. mája 2026

Robert Šorl
predseda senátu